

M E G H Í V Ó

POMOGÁTS BÉLA (BUDAPEST)

Az emigráció küldetése és tapasztalata

A 90 éves Borbándi Gyula tiszteletére

Időpont és helyszín: 2009. szeptember 25., péntek, 19.00 óra, Magyar Katolikus Misszió Döpfner Háza, Oberföhringer Str. 40., 81925 München

Rendezők: MMI és KMÉM Pax Romana Müncheni Csoportja

Házigazda: Busa Krisztina, MMI

A magyar emigrációknak nélkülözhetetlen szerepet kellett vállalniuk abban, hogy azokat a szellemi és politikai értékeket, valamint történelmi tapasztalatokat megőrizték és értelmezték, amelyeket az otthoni földön nem lehetett hitelesen képviselni. Ebben a tekintetben kialakult egyfajta „munkamegosztás” a hazai és az emigrációs szellemi élet között - 1849-et követően éppúgy, mint 1945, 1948 és 1956 után. A nemzeti kultúra és közélet bizonyos *virtuális* rendszerben helyezkedik el. Ebben keresték helyüket a nyugati emigráció értelmiségi szervezetei és mozgalmi, amelyek a *virtuális Magyarország* léteiként nem egyszer hitelesebben szolgálták a nemzeti identitást és kultúrát vagy éppen a történelmi közelmúlt ismeretét, mint a hivatalos magyarországi műhelyek. E szellemi küldetés és erkölcsi megbízatás jegyében végzett az emigráció tekintélyes munkát a magyar történelem *fehér foltjainak* az eltüntetésében, például a trianoni sérelmek megvilágításában és kezelésében, vagy az 1956-os forradalom szellemi-politikai örökségének megőrzésében és védelmezésében. A magyar emigráció jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a nyolcvanas évek végén nagyobb törések nélkül állhatott helyre az a történelmi, kulturális és lelki folytonosság, amelyet a kommunista rendszer több évtizeden át megtört. Mindemelllett a nyugat-európai tudományokkal és művészetekkel való kapcsolatrendszer gondozásában is pótolhatatlan munkát végzett az emigráció. Ebből a szeptember 24-én 90. életévét betöltő Borbándi Gyula szerkesztőként és szakíróként oroszánrészt vállalt.

DR. POMOGÁTS BÉLA (*1934) irodalomtörténész. A budapesti piarista gimnáziumban és egyetemen tanult, részt vett az 1956-os forradalomban, utána internálótáborba került. 1965-től az MTA Irodalomtudományi Intézetének munkatársa, 1992-1995-ig igazgatóhelyettese. 1974-től szerkeszti a *Literatura* című folyóiratot, az irodalomtudomány akadémiai doktora. 1992-től az Anyanyelvi Konferencia elnöke, 1995-2001-ig a Magyar Írószövetség, 2002-2006-ig az Illyés Közalapítvány elnöke. József Attila- és Széchenyi-díjjal, valamint a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztjével tüntették ki. Kutatási területe a 20. századi magyar irodalom, ennek keretében az erdélyi és a nyugati magyar irodalom. Kilencvenegy önálló munkája jelent meg, utolsó nagyobb műve a *Magyar irodalom Erdélyben (1918-1944)* című összefoglalás.

Az előadás és az általános eszmecsere után kerül sor az ünnepelt személyes köszöntésére.

Kérjük és köszönjük helyszíni önkéntes költséghozzájárulásukat!